

Riksgäldens åtgärder för att stärka stabiliteten i det finansiella systemet (2011:3)

Enligt regeringens instruktion till Riksgälden ska vi i mars varje år lämna en redogörelse till regeringen för de åtgärder som genomförts enligt Stödlagen. Enligt regeringens regleringsbrev till Riksgälden ska vi därutöver lämna redogörelser till Finansdepartementet senast 15 mars, 10 augusti och 15 november 2011 samt den 15 mars 2012.

Denna rapport avlämnas, efter avstämning med Finansdepartementet, senare än den 15 november i syfte att kunna redogöra för uppgörelsen med Alecta avseende Carnegietvisterna (se avsnitt 3).

1 Garantisystemet för bankernas och bostadsinstitutens medelfristiga upplåning

Riksgälden fick 2008 i uppdrag att utfärda statliga garantier för skuldförbindelser som utfärdas av banker och bostadsinstitut. Syftet med garantiprogrammet var att underlätta bankernas och bostadsinstitutens upplåning under finanskrisen och därmed ge bättre förutsättningar för företag och hushåll som behövde låna pengar. Programmet löpte ut den 30 juni 2011.

Under programmets löptid deltog Carnegie Investment Bank, SBAB (inklusive dotterbolaget SCBC), SEB, Sparbanken Öresund, Swedbank, Swedbank Hypotek samt Volvofinans Bank i programmet. Samtliga institut, med undantag för SEB och Swedbank Hypotek, har fortfarande garanterade skuldförbindelser inom ramen för programmet. SEB upptog aldrig några garanterade lån inom programmet.

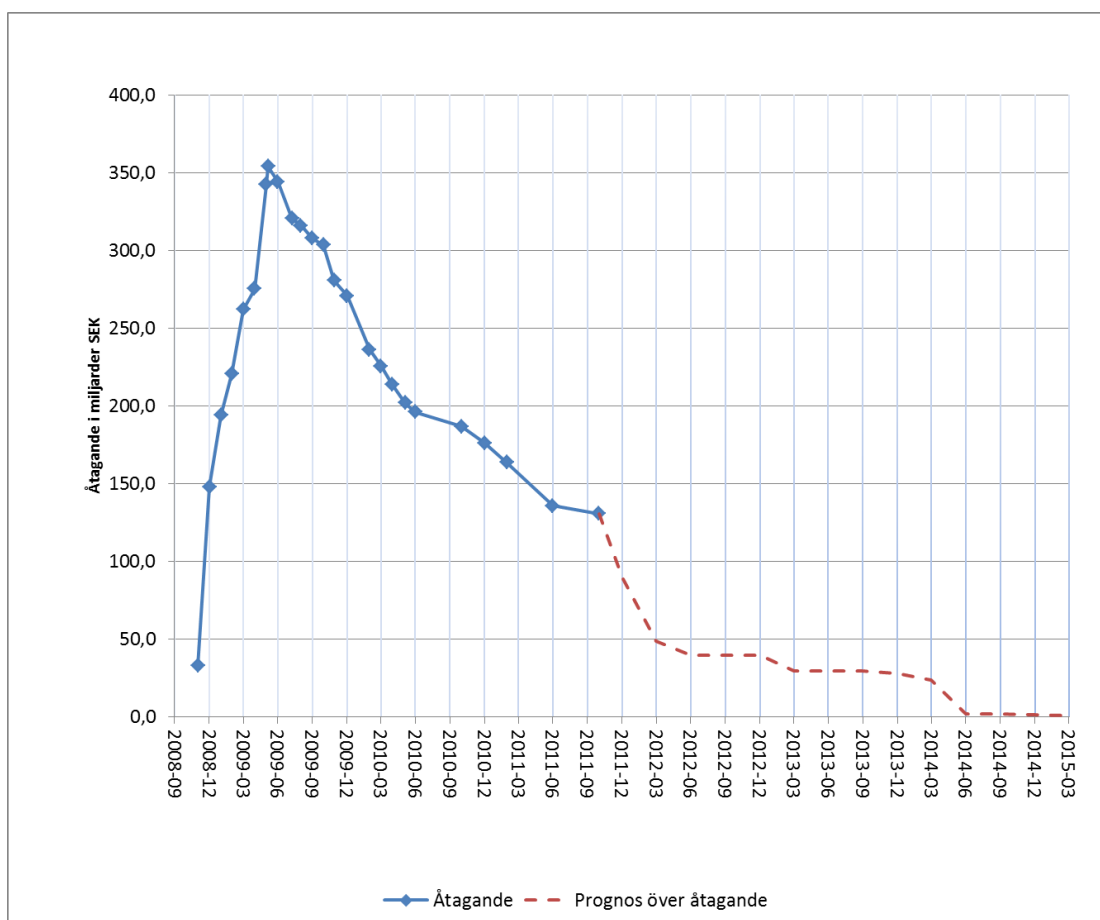
Den totala volymen utställda garantier inom programmet uppgick till 131 miljarder kronor den 31 oktober 2011. Detta ska jämföras med 136 miljarder vid förra rapporttillfället den 30 juni 2011 och 176 miljarder den 31 december 2010. Nära 90 procent av garantierna är utställda för Swedbank. Som mest omslöt garantiprogrammet 354 miljarder kronor i juni 2009. Hur volymen förändrats över tiden framgår av Diagram 1 nedan.

De utestående garantierna har således minskat i omfattning sedan förra rapport-tillfället. Garantier motsvarande 0,6 miljarder kronor har. Vidare har återköp gjorts av Swedbank motsvarande 4,9 miljarder. Därutöver har det utestående beloppet påverkats till följd av valutakursrörelser.

Drygt två tredjedelar av garantierna avser lån i utländsk valuta, till helt övervägande del i USD och EUR. Mer än 95 procent av garantierna avser lån utställda i SEK, USD och EUR. Omkring två tredjedelar avser lån med en kvarvarande löptid på mindre än ett år, drygt en procent avser lån med en löptid över tre år. Inga garantier har utfärdats för säkerställda obligationer.

I Diagram 1 illustreras löptidsstrukturen. Här antas att inga nya garantier ställs ut och de utställda garanterade lånen löper till förfall. Volymen i slutet av 2011 förväntas uppgå till omkring 90 miljarder kronor. I slutet av 2012 kommer garantistocken uppgå till cirka 40 miljarder. De sista garantierna förfaller 2015.

Diagram 1: Omfattning av åtagandet inom garantiprogrammet över tiden under antagandet att inga nya garantier ställs ut

I Riksgäldens senaste rapporter till regeringen har en skattning av förväntade kostnader och intäkter från garantisystemet genomförts. Beräkningen har uppdaterats med exponeringen per den sista oktober 2011 (den tidigare beräkningen som avser läget den 30 juni 2011 anges inom parentes). För detaljer, analys och utförligare resonemang hänvisas till Riksgäldens bankstödsrapport 2010:3.

Systemet har i dag en förväntad nettointäkt på 5,8 (5,8) miljarder kronor sedan programmet sjösattes. Den förväntade kostnaden för systemet som helhet är 0,25 (0,3) miljarder kronor. Minskningen beror dels på att tid förflutit sedan förra beräkningstillfället utan att något infriande skett. Den nuvärdesberäknade förväntade intäkten uppgår till 6,1 (6,1) miljarder kronor (inklusive redan influtna garantiavgifter)¹.

2 Kapitaltillskottsprogrammet för solventa banker

Riksgälden gavs 2009 möjlighet att ge solida banker och bostadsinstitut kapitaltillskott i form av antingen skuldförbindelser eller aktiekapital. Programmet syftade till att möjliggöra för bankerna och bostadsinstituten att öka sin utlåning till företag och hushåll för att på detta sätt undvika en kreditåtstramning. Programmet löpte ut den 30 juni 2011.

En bank – Nordea – har deltagit i kapitaltillskottsprogrammet. Staten var sedan tidigare största ägare i banken med 19,9 procent av aktierna. Regeringen beslöt i februari 2009 att delta i Nordeas nyemission med samma andel. Deltagandet finansierades genom kapitaltillskottsprogrammet och därmed genom stabilitetsfonden. Staten tecknade aktier till ett värde av 513 miljoner euro vilket motsvarade ett värde av 5,6 miljarder kronor. Börsvärdet på de tecknade aktierna i nyemissionen var den 31 oktober 16,9 miljarder kronor jämfört med 19,3 miljarder vid förra rapporteringstillfället (30 juni 2011) och 20,7 miljarder vid årsskiftet.

Stödavtalet med Nordea löpte fram till den 31 december 2010. Ingen bank deltar längre i kapitaltillskottsprogrammet.

Den 16 juni beslöt regeringen att svenska statens aktier i Nordea ska avyttras och att en avyttring ska fördelas pro rata mellan de aktier som förvaltas av Regeringskansliet och de aktier som innehas av stabilitetsfonden. Försäljningslikviden från de aktier som innehas av stabilitetsfonden ska, efter avdrag för förvaltningskostnader, inlevereras till inkomsttitel. Regeringen har efter sommaren aviserat att man lagt försäljningsplanerna på is till följd av rådande marknadsläge.

---

¹ Intäkterna har diskonterats till nuvärde, medan kostnaderna inte har det. Det innebär att det positiva nettoresultatet underskattas.

3 Särskilt stöd till kreditinstitut

Riksgälden kan som stödmyndighet ingripa om ett finansiellt institut skulle få så djupa ekonomiska problem att det finns risk för en allvarlig störning i det finansiella systemet i landet.

Riksgälden har i sin roll som stödmyndighet gett särskilt stöd till en bank, Carnegie Investment Bank (CIB) i form av ett lån. Riksgälden har i tidigare rapporter till regeringen redogjort för de avvägningar som gjordes vid det efterföljande övertagandet och för försäljningen av CIB och Max Matthiessen AB (MM) till Altor och Bure.

Det garanterade sammanlagda värdet av försäljningarna av CIB och MM är 2 275 miljoner kronor, inklusive en amortering av Riksgäldens lån till CIB. Det är ca 150 miljoner kronor lägre än det ursprungliga lånet som gavs till CIB. Riksgälden har tidigare bedömt att de sammanlagda inkomsterna från försäljningen över tid, till följd av vinstdelningsarrangemang med Altor och Bure, kommer att täcka det stödlån som CIB fick i november 2008 samt Riksgäldens kostnader. Riksgälden har i tidigare rapporter till regeringen närmare redogjort för dessa arrangemang.

Under april erhöll Riksgälden en första årlig avräkning för vinstdelningen i en portfölj av norska krediter. Betalningen uppgick till 279 miljoner kronor. Den slutliga summan för denna vinstdelning kan bli högre eller lägre. Enligt avtalet ska Riksgälden dock alltid minst erhålla 250 miljoner kronor.

Den andra vinstdelningen avser övertagna tillgångar i samband med en problemkredit hos en större kund i Carnegie. Den huvudsakliga tillgången utgörs av aktier i Skrandan vars huvudsakliga tillgång är aktier i ett högt belånat fastighetsbolag, Norrvidden. Skrandan har under hösten avyttrat aktierna i Norrvidden till det noterade fastighetsbolaget Diös. Köpesumman är ännu inte slutligt fastställd utan kommer vara relaterad till bolagets balansräkning då affären stänger den 30 december 2011. Det kan förväntas att försäljningssumman kommer att bli omkring 600 miljoner kronor. Norrvidden har emellertid en tvist med Skatteverket till följd av en fastighetsaffär som genomfördes innan Skrandan togs över av Carnegie. Skulle bolaget förlora denna tvist blir köpeskillingen 100-120 miljoner lägre. Utöver aktierna i Norrvidden finns i Skrandan ett antal mindre engagemang som ska avyttras.

Riksgälden har enligt vinstdelningsavtalet rätt till 90 procent av det värde som försäljningarna av tillgångarna i Skrandan inbringar. En större betalning till Riksgälden avseende detta vinstdelningsarrangemang förväntas ske under våren 2012, efter det att bokslut upprättats för Skrandan.

CIB:s förra ägare D. Carnegie begärde att Riksgäldens värdering av CIB och MM skulle prövas i Prövningsnämnden – ett genom stödlagen inrättat organ för tvistlösning. D. Carnegie ifrågasatte den värdering som Riksgälden lät

konsultbolagen PwC och Lazard göra av de bägge bolagen. En av D. Carnegies huvudinvändningar var att D. Carnegie ansåg att CIB borde ha värderats med tillstånd, medan Riksgälden ansåg att värderingen måste beakta att banken vid övertagandet var utan tillstånd och skulle likvideras. En annan central fråga var huruvida banken skulle värderas med beaktande av statligt stöd eller inte.

Prövningsnämnden fattade den 3 oktober beslut i tvisten. Prövningsnämnden gick på Riksgäldens linje och fastställde att det var rätt att göra en värdering utan tillstånd och med beaktande av statligt stöd, så som Riksgälden förespråkade. Prövningsnämnden har däremot justerat upp de värderingar som PwC och Lazard gjort. Justeringen var dock så liten att Riksgälden fick full ersättning för sina rättegångskostnader.

Prövningsnämnden fastställde att värdet av bolagen vid övertagandetidpunkten var 218 miljoner kronor högre än det lån som betalats ut. Det innebär att Riksgälden ska betala denna summa till D. Carnegie. Vi hade emellertid förvärvat en fordran på D. Carnegie från CIB som uppgick till ett högre belopp och framställde en kvittningsförklaring till D. Carnegie. Riksgäldens uppfattning är således att vi inte är skyldiga att erlægga det av Prövningsnämnden fastställda beloppet, utöver 21 miljoner för rättegångskostnader som pantförskrivits till Alecta pensionsförsäkring ömsesidigt. (Alecta har finansierat D. Carnegies process i Prövningsnämnden.) Tvärt om har Riksgälden enligt vår uppfattning en fordran på D. Carnegie. Detta förhållande är dock tvistigt. D. Carnegie hävdar för sin del att fordran, liksom kvittningen, är ogiltig och att Riksgälden ska erlægga hela beloppet.

Den förvärvade fordran avsåg ett aktieägartillskott som D. Carnegie gett till CIB hösten 2008, men som aldrig betalades ut. Fordran, som uppgår till 441 miljoner inklusive dröjsmålsränta, förvärvades av Riksgälden för en krona under september 2011. Rätten att förvärva fordran hade tillförsäkrats i köpeavtalet mellan Riksgälden och Altor och Bure vid försäljningen av aktierna i CIB.

Utöver den nu avslutade prövningsnämndsprocessen pågår en process i tingsrätten. Riksgälden bad under 2009 i en s.k. fastställelsetalan tingsrätten slå fast att pantavtalet mellan Riksgälden och CIB var giltigt, något som D. Carnegie i olika sammanhang hade bestridit. D. Carnegie genstämde Riksgälden i maj 2010 och påstår att pantavtalet är ogiltigt och att övertagandet därför inte gick rätt till. D. Carnegie kräver i denna tvist Riksgälden på över åtta miljarder kronor. Riksgälden har i tidigare rapporter redogjort för bakgrunden till denna tvist. Tvisten har på begäran av parterna förklarats vilande i avvaktan på utslaget i prövningsnämnden.

I syfte att undanröja framtida processer i tingsrätten som dels kommer att avse kvittningens, dels pantavtalets giltighet har Riksgälden träffat en överenskommelse med Alecta, D. Carnegies största fordringsägare. Överenskommelsen innebär att Riksgälden utger ca 90 miljoner kronor till Alecta. Det motsvarar

halva det belopp som prövningsnämnden fastställt, efter avdrag för parternas rättegångskostnader. I gengäld ska Alecta tillse att D. Carnegies övriga fordringsägare, som står före Alecta i prioritetsordning, får betalt. Uppgårelsen förutsätter också att D. Carnegie medger Riksgäldens talan i tingsrätten och därmed att domstolen fastställer att pantövertagandet gått rätt till. Därtill ska D. Carnegie dra tillbaka sin stämning där man kräver Riksgälden på drygt 8 miljarder kronor.

Efter det att de rättsliga processerna nu fått ett slut och resultatet av vinstdelningsprocesserna börjar utkristallisera sig går det att närmare fastställa det statsfinansiella slutresultatet till ett överskott på någonstans mellan 150-400 miljoner kronor.

Riksgälden har inte lämnat stöd till något annat kreditinstitut.

4 Stabilitetsfonden

Riksdagen har beslutat att bygga upp en stabilitetsfond i form av ett konto i Riksgälden som ska finansiera statens framtida stödåtgärder. Målet är att fonden inom 15 år (år 2023) ska uppgå till motsvarande 2,5 procent av BNP. Stabilitetsfonden finansierar statens stödinsatser inom ramen för stödlagstiftningen. Även intäkter i samband med stöden tillförs fonden.

I november 2008 tillförde staten inledningsvis 15 miljarder kronor till stabilitetsfonden. Senare samma månad belastades stabilitetsfonden med 2 406 miljoner kronor i samband med Riksgäldens stödlån till CIB. Som säkerhet för lånet övertogs som pant aktier i CIB och MM. Panterna värderades vid övertagandet till 2 283 miljoner kronor med hänsyn tagen också till kostnaderna för panten. Lånet skrevs ned med motsvarande belopp. För det kvarstående lånebeloppet har CIB betalt ränta enligt avtal.

Inför försäljning av bolagen i februari 2009 amorterade CIB sitt kvarvarande lån på 123 miljoner kronor. I april och maj 2009 erhöll Riksgälden de första delbetalningarna för försäljningen av CIB och MM, dels i form av en utdelning från MM, dels som en första dellikvid för försäljningarna. I april 2010 erhöll Riksgälden den andra dellikviden som uppgick till 689 miljoner kronor (675 miljoner kronor plus ränta). I april 2011 erhölls den senaste betalningen som avsåg en första avräkning på vinstdelningen med Altor och Bure. Betalningen uppgick till 279 mnkr. I oktober erlades 21 miljoner kronor till Alecta som var pantförskrivna för motpartens kostnader för processen i prövningsnämnden. Uppgårelsen med Alecta innebär att ytterligare ca 90 miljoner ska betalas till Alecta. Denna betalning har ännu inte genomförts och ingår inte i redovisningen nedan.

Erhållna delbetalningar för försäljningen av CIB och MM uppgår nu till sammanlagt 2 318 miljoner kronor (inklusive amortering och erhållen utdelning),

vilka tillförts fonden. Netto har övertagandet hittills belastat fonden med 109 miljoner kronor (för en översikt av förväntade framtida delbetalningar för Carnegie, se ovan). Fonden har därutöver belastats med förvaltningskostnader som har samband med stödet (se nedan).

Avgifter för lämnade garantier har kvartalsvis tillförts fonden. Fakturerade garantiavgifter sedan 2008 uppgår till 5,0 miljarder kronor.

Som ovan framgått valde regeringen att delta i Nordeas nyemission genom stabilitetsfonden. Statens kapitaltillskott på 5,6 miljarder kronor finansierades via stabilitetsfonden som en del av kapitaltillskottsprogrammet. Det bokförda anskaffningsvärdet av aktierna är 5,6 miljarder kronor. Marknadsvärdet har sjunkit sedan förra rapporttillfället och uppgick som ovan nämnts till 16,9 miljarder kronor den 30 oktober 2011.

Stabilitetsfonden har hittills belastats med 88 miljoner kronor i förvaltningskostnader (se avsnitt 4.1 för en närmare beskrivning). Fonden har löpande tillförts ränta på behållningen. Räntan uppgick fram till den 30 oktober 2011 till 402 miljoner kronor.²

För att fonden ska uppnå mål nivån ska instituten framöver betala en årlig stabilitetsavgift till fonden. Stabilitetsavgiften för 2010 fakturerades under november 2011, men har ändå tagits med i tabellen nedan.³ Det sammanlagda beloppet som fakturerats summerar till 2,6 miljarder kronor.

Fondens sammanlagda behållning uppgick den 30 oktober till 18,6 miljarder kronor (inklusive fakturerade stabilitetsavgifter för 2010). Läggs Nordeaaktierna till blir behållningen 24,3 miljarder om aktierna värderas till anskaffningsvärde. Om Nordeaaktierna i stället värderas till marknadsvärde blir stabilitetsfondens behållning 35,6 miljarder kronor att jämföra med 35,9 vid halvårsskiftet. Se Tabell 1 nedan.

---

² Ränta tillförs kvartalsvis.

³ Avgifterna ska baseras på fastställd balansräkning per den 31 december. Då flera institut fastställer sin balansräkning på stämman i slutet av juni kan inte fakturering ske tidigare.

Tabell 1: Översikt, stabilitetsfonden den 30 oktober 2011

Typ av transaktion	Miljoner kronor
Kapital, anslag till fonden 2008-11	15 000
Garantiavgifter fram till 2011-10-30	5 013
Stabilitetsavgifter för 2009 och 2010	2 640
CIB och MM (netto, exkl. förvaltningskostnader)	-109
Nordea, nyemission	-5 610
Aktieutdelning, Nordea	1 424
Tillförd ränta på behållning	402
Förvaltningskostnader (inkl. arvoden Prövningsnämnden)	-88
Fondbehållning utan Nordeaaktierna	18 672
Fondbehållning (Nordeaaktierna till bokfört värde)	24 282
Fondbehållning (Nordeaaktierna till marknadsvärde)	35 588

4.1 Särskilt om förvaltningskostnaderna

Riksgäldens förvaltningskostnader i egenskap av stödmyndighet tas från stabilitetsfonden. Ramen för hur mycket som får disponeras för detta ändamål beslutas av regeringen. För år 2011 (2010) uppgår denna ram till 17 (22) miljoner kronor. På grund av stödmyndighetsuppdragets natur är förvaltningskostnaderna svåra att prognostisera och kan fluktuera mycket över tid. Framtida stödinsatser är svåra att förutsäga liksom ibland också kostnadsutvecklingen i redan inledda insatser.

Kostnaderna för 2011 uppgår hittills till 11,0 miljoner kronor. Sedan stöduppdraget mottogs har de samlade kostnaderna uppgått till 88 miljoner kronor, varav 56 miljoner avser konsultkostnader.

Garantisystemet för bankernas och bostadsinstitutens medelfristiga upplåning har hittills kostat 12,7 miljoner kronor.

Konsultkostnaderna för den hantering som övertagandet av CIB och MM krävt (övertagande, värdering av bolagen samt försäljningsprocessen) uppgår till 29 miljoner kronor. Konsultkostnaderna för rättsprocesserna har hittills uppgått till 19 miljoner kronor. Kostnadsutfallet redovisas i detalj i tabell 2.

Kapitaltillskottsprogrammet möjliggjorde för kreditinstitut att hos Riksgälden ansöka om riskkapital. Riksgäldens konsultkostnader för programmet uppgår till 6 miljoner kronor.

Stabilitetsfonden belastas med förvaltningskostnader som uppkommit inom Riksgälden. Dessa kostnader uppgår hittills till 25 miljoner kronor. En stor del av dessa kostnader är av fast karaktär, det vill säga att de vanligtvis skulle ha belastat Riksgäldens ordinarie anslag och därmed andra finansieringskällor. De kan alltså inte enbart ses som ökade kostnader för staten.

Prognos för 2011

I tabellen återfinns även en prognos över förvaltningskostnaderna för 2011. Den är gjord utifrån nu kända stödåtgärder och tvister. Inga kostnader för nya ärenden förutsätts inträffa. För 2011 beräknas i dagsläget, med ovan nämnda förutsättningar, kostnaderna för stödmyndighetsuppdraget komma att uppgå till cirka 15 miljoner kronor. Prognosen för 2011 ligger inom den av regeringen beviljade ramen för verksamhetskostnader som får belasta stabilitetsfonden.

I posten *Konsultkostnader – prövningsärendet* ingår kostnader för juridiskt stöd i samband med processerna i prövningsnämnden och tingsrätten. I posten *Konsultkostnader – försäljning, panter m.m.* ingår eventuella konsultkostnader kring vinstdelningsarrangemanget som upprättades vid försäljningen av CIB och MM. *Överförda förvaltningskostnader* innefattar overheadkostnader som fördelas ut till respektive verksamhet inom Riksgälden.

Tabell 2: Riksgäldens förvaltningskostnader som belastar stabilitetsfonden 2008-2012, utfall respektive prognos, tkr

	Utfall 2008	Utfall 2009	Utfall 2010	Utfall 11-10-31	Prognos 2012
Stöd till kreditinstitut					
Konsultkostnader					
– <i>Prövningsärendet</i>	0	4 735	7 798	6 877	-
– <i>Försäljning, panter mm.</i>	12 107	17 199	89	8	-
– <i>Kapitaltillskottsprogrammet</i>	0	5 971	32	-	-
– <i>Övrigt, konsulter</i>			-	-	-
Övriga direkta kostnader inkl direkta lönekostnader	600	2 704	2 268	981	1 600
Överförda förvaltningskostnader	1 016	7 744	2 483	2 363	3 000
Totala kostnader stöd till kreditinstitut	13 723	38 353	12 670	10 229	4 600
Bankgarantier					
Konsultkostnader					
- <i>Juridisk rådgivning.</i>	1 526	0	0	-	0
Övriga direkta kostnader		5	0	-	0
Överförda förvaltningskostnader	3 349	4 962	2 060	811	1 400
Totala kostnader bankgarantier	4 875	4 967	2 060	811	1 400
Totala förv. kostnader	18 598	43 320	14 730	11 041	6 000

Prognos för 2012

I tabellen återfinns även en prognos över förvaltningskostnaderna för 2012. Den är gjord utifrån nu kända stödåtgärder och tvister. Inga kostnader för nya ärenden förutsätts inträffa. För 2012 beräknas i dagsläget, med ovan nämnda förutsättningar, kostnaderna för stödmyndighetsuppdraget komma att uppgå till cirka 6 miljoner kronor. Prognosen för 2012 ligger inom den av regeringen beviljade ramen för verksamhetskostnader som får belasta stabilitetsfonden.

4.2 Förväntade framtida betalningsflöden i stabilitetsfonden

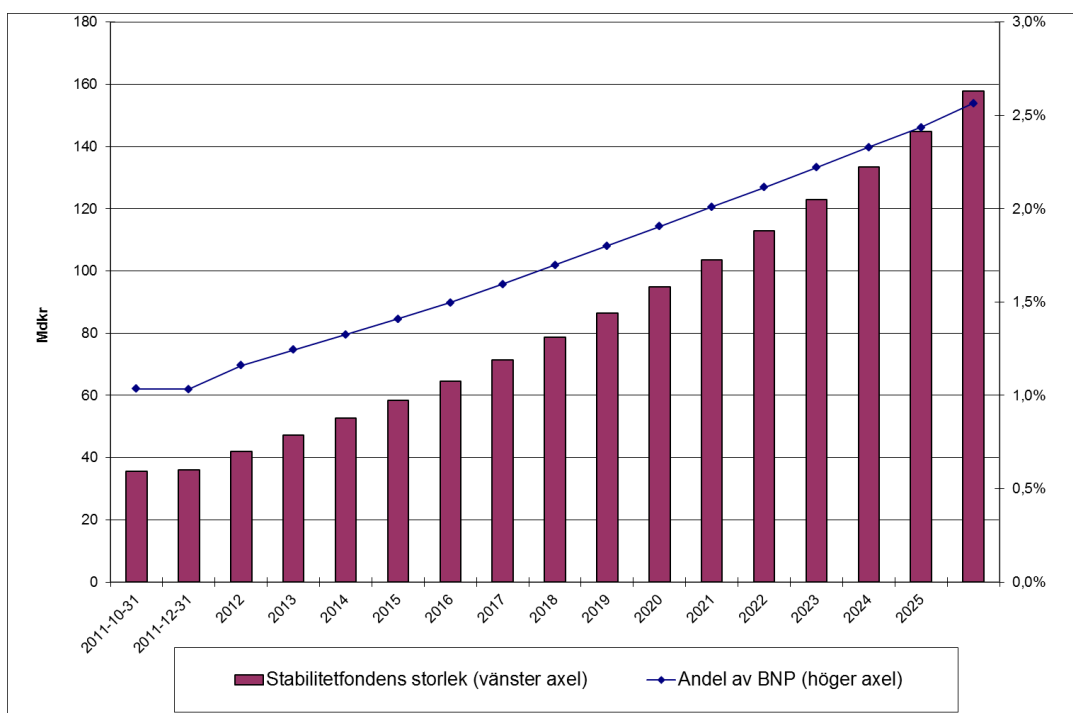
Liksom i tidigare rapporter har en prognos på stabilitetsfondens framtida tillväxt gjorts. I tabell 3 ges en översikt av förväntade framtida betalningsflöden till och från stabilitetsfonden samt över förväntad värdetillväxt i Nordeaaktierna (i marknadsvärdestermier). För antaganden och redogörelse för metodik, se Riksgäldens bankstödsrapport 2010:3.

I tabell 3 och diagram 2 illustreras vår prognos över stabilitetsfondens utveckling. Som synes förväntas fondens storlek, under våra antaganden, uppnå målnivån på 2,5 procent av BNP under 2026, det vill säga tre år efter den tidpunkt regeringens satt som mål. I förra rapporten prognosticerades att målet skulle nås ett 2025 tidigare. Förskjutningen beror på att värdet på Nordeaaktierna gått ned sedan halvårsskiftet och att ränteantagandena skruvats ned sedan förra prognostillfället.

Tabell 3: Översikt framtida utveckling i stabilitetsfonden

	Ingående balans, exkl. Nordea mdkr	Ingående balans Nordea, mdkr	CIB/MM, mdkr	Garantiavgifter, mdkr	Utdelning Nordea, mdkr	Värdetillväxt Nordea, mdkr	Stabilitetsavgift, mdkr	Ränta mdkr	Utgående balans, exkl. Nordea	Utgående balans, inkl. Nordea mdkr	Andel av BNP
2011-10-31	19	17	-0,1	0,3	0,0	0,1	0,0	0,1	19	36	1,0%
2012	19	18	0,4	0,4	0,7	0,7	2,8	0,4	24	42	1,2%
2013	24	18	0,1	0,3	0,7	0,7	2,9	0,5	28	47	1,2%
2014	28	19	0,1	0,1	0,8	0,8	3,0	0,8	33	53	1,3%
2015	33	20		0,0	0,8	0,8	3,1	1,1	38	58	1,4%
2016	38	21			0,8	0,8	3,2	1,3	43	65	1,5%
2017	43	21			0,9	0,9	3,4	1,7	49	71	1,6%
2018	49	22			0,9	0,9	3,5	2,1	56	79	1,7%
2019	56	23			0,9	0,9	3,6	2,3	62	87	1,8%
2020	62	24			1,0	1,0	3,8	2,6	70	95	1,9%
2021	70	25			1,0	1,0	3,9	2,9	78	104	2,0%
2022	78	26			1,0	1,0	4,1	3,2	86	113	2,1%
2023	86	27			1,1	1,1	4,2	3,5	95	123	2,2%
2024	95	28			1,1	1,1	4,4	3,9	104	134	2,3%
2025	104	29			1,2	1,2	4,6	4,3	114	145	2,4%
2026	114	30			1,2	1,2	4,8	5,9	126	158	2,6%

Diagram 2: Stabilitetsfondens utveckling (inklusive Nordeaaktierna värderade till marknadsvärde)

I detta ärende har biträdande riksgäldsdirektören Pär Nygren beslutat, efter föredragning av avdelningschefen Daniel Barr.

Pär Nygren

Daniel Barr